

הילה בן ארי / פונמה

21.5.2016 – 31.3.2016

פונמה היא החלק הקטן ביותר במערכת הלשונית, יחידה בתוך מבנה שאינה מחזיקה משמעות משל עצמה, אך בתוך הקשר היא מצליחה ליצור נוכחות ולעתים אפילו לצבור מין כוח פוליטי מסוים. הפונמה, אם כן, היא הגה אילם, תלוש, אבל בכל זאת הגה. היא מרחב ללא זמן משל עצמו (כמו הנשיות), בעוד הרצף הלינארי, ההיסטורי, בונה על גביה מהלך של משמעות.

הישות האילמת ממוקמת תמיד במרחב של טראומה. זו טראומה שאינה מתקיימת כאירוע ואינה ממוקמת על ציר כרונולוגי שיש בו טרום, טראומה ופוסט. היא מרחב סטטי המתקיים ללא הפסק, ובו לכודה הנשיות או מיעוטים אחרים, ממש כאן, במקום הזה.

בתוך כך מתקיים הכישלון הנשי הידוע ביצירה של נפרדות. תהליך הנפרדות (האדיפלי), שאמור להוביל לכינון זהות ויצירת בסיס בתוך הסדר החברתי, אינו מתממש כסדרו. במקומו יש תלישות, שהיא מצב אימננטי של הנשי בתוך הסדר התרבותי הזה – תלושה היא מי שניסתה להיפרד וגם זו שנשארה מחוברת, המסתכנת באיבוד עצמי ותלישותה רק מוסווית בתוך רצף הדברים והאירועים.

כל אחת מעבודות הווידיאו בתערוכה מקיימת משך גופני תלוש, המופיע ללא הפסק ומצטבר דרך המקבץ שלו עצמו, ללא שינוי, כמעט. הצליל של העבודות נסתם, מסומן או נהגה ברצף, מבקש לצאת מתוך המרחביות (הגוף) אל ציר ההכרה. הן מנח פיזי וקולי המקיים מאמץ עיקש ליצירת נוכחות בעודו ספוג כל העת בכאב ההתאיינות.

הילה בן ארי, מרץ 2016

הילה בן ארי, ילידת 1972, הציגה תערוכות יחיד במשכן לאמנות עין חרוד, במוזיאון לאמנות עכשווית (MACRO) ברומא, במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית ועוד. השתתפה בתערוכות קבוצתיות רבות במוזיאונים ובגלריות בארץ ובחו"ל. זוכת פרס קולב מטעם מוזיאון תל אביב לאמנות (2014) ופרס עידוד היצירה מטעם משרד התרבות והספורט (2012). כמו כן, זכתה בתמיכות מועצת הפיס לתרבות, Artis, Outset, וקרן משפחת אוסטרובסקי. עבודותיה נמצאות באוספים של מוזיאון תל אביב, מוזיאון ישראל, אוסף שוקן, אוסף בנק דיסקונט ועוד. בן ארי היא בעלת תואר ראשון באמנות מבצלאל (1999) ובעלת תואר שני מהחוג לתורת הספרות, אוניברסיטת תל אביב (2006). מרצה במכון לאמנות במכללת אורנים ובמחלקה לעיצוב קרמי בבצלאל.